

Alm. A. Folkehingets Forhandlinger. 1871.
 49 Den næste Sag, paa Dagsordnen, var: Forelæggelse af Lovforslag, ved Finantsministeren, om Stempeleafgift af udenlandstekofsenlige Pengeeffekter, samt en Forhøielse af Bevæsstemplet".

Finantsministeren: Dette Forslag er nu staar en Begyndelse for at bøde lidt paa det Tab, som vi ville lide ved den foreslagte Revisjon af Indførstoldten. Det vil erindres, at der for nogle Aar siden blev af min Forænger indbragt her i Rigsdagen, et Forslag om, at legge en Skat paa udenlandstekofsenlige Pengeeffekter, som indførtes her i Landet, idet han gik ud fra den Anskuelse, som jeg maa tilstaa, at jeg for mit Bedkommende fuldstændig vedkender mig, at dette er en Gjenstand som serdeles egner sig til at bestilles. Eigeaavesom andre udenlandstekofsenlige, som vi indførte her i Landet, bestilles, hvor denne Gjenstand vistnok underkastes en Skat, og det saameget mere, som adskillige af disse Pengeeffekter, ikke kunne udstedes her i Landet, uden at der maa betales Skat derfor; der er dog noget altsvor primært i, at man skal kunne erhverve dem, for Udlændet stattefrit, men derimod maa betale Skat af dem her i Landet. I midlertid var det Forslag, der, dengang blev fremlagt, ikke saa heldigt at kunne glæde sig ved nogen, serdeles Sympathi, og ugvnligt blev der gjort to Indvendinger derimod, som jeg maa tilstaa, begge forekom mig ret grundede. Den ene Indvending, der blev gjort, var den, at man sagde, at denne Skat, var foreslaget, udredet ogsaa af alle de fremmede Pengeeffekter, som allerede ere erhvervede og findes her i Landet, og derigjennem vilde denne Lov altsaa fåe Karakteren af noget Tilbagevirkende, idet den vilde trænge de Maend, som maatte have er-

betalt i alt i forvejen, og da dermed ikke kan betale en Skat, dersom de ikke vilde magfse med Opprelser — efter stille sig ved de Papirer, de engang havde erhvervet, og dette sandt man at være rigtigt mod Besidderne af saadanne Pengeeffekter. Den anden Indvending, der blev gjort, var den, at den Skat, der foreløges paalagt, var altfor ringe, saa at den flet ikke funde siges, at være til sit Diemed: at høde et passende Vederslag, for den toldfrie Indførsel, idet disse Papirer var foreslagte stempledte ester, anden Klasses Taxt, hvorför denne Skat kun vilde indbringe et meget ubetydeligt Beløb, og ikke udsøve den Indførsels, i denne Retning, som man havde tænkt sig. Disse to Ulemper har jeg søgt at fjerne ved det Lovforslag, som nu forelægges, idet jeg har bragt i Forslag, at de fremmede Papirer, som ere her i Landet, indtil en vis Tid, skal stempes frit og først efter den Tid være underkastede Stempling; det staar da i enhver Besidders Magt at bringe disse Papirer til Stempling inden den bestemte Tid, og først naar han undlader dette, ellers naar han udfører fremmede Papirer, vil han blive nødsaget til at lade dem stemple. Den anden Indvending, at Skatten var for lav, har jeg raadet Bod paa ved at foreslaa at sætte første Klasses Stempele istedefor anden Klasses. Dette er en Forhøielse til det Firdobbelte, men jeg tror, at Skatten dog overmaade godt kan bæres, og flet ikke vil forværre nogensomhelst Ulempe, ja jeg skal tilføje, at der endog er en Klasse af saadanne Papirer, med Hensyn til hvilke det er foreslaget, at fordobble denne Skat; det er de kaalde Premieobligationer, saadanne Obligationer, hvorpaa man spiller i fremmede Lotterier. Da vi nu ellers her ikke tale ialtfald Kolligeren for fremmede Lotterier, og vi dog ikke ville sætte en Skrænkning over Erhvervelsen af saadanne Obligationer, synes det mig billigt at besege dem med en Skat. Den forelægde Skat bliver ikke større end den StempeleSkat, vi lægger paa vores indenlandstekofsenlige Lotterier.